

fremover skal blande sig i den danske folkeafstemning omkring Amsterdamtraktaten?»

Jan Kørpe Christensen (FP):

Nu, hvor spørgsmål er stillet, har vi efterfølgende set i pressen og i medierne og også hørt her i dag, at statsministeren klart har taget afstand fra, at man blander sig fra Jacques Santer side, og det er så o.k. med hensyn til det.

Men jeg vil godt spørge statsministeren: Har statsministeren taget direkte kontakt til Jacques Santer, sådan at man er 100 pct. klar over, at denne indblanding vil man ikke se en anden gang?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, det har jeg ikke gjort. Jeg har derimod en meget klar fornemmelse af, at kommissionsformanden følger den danske debat med stor interesse, får orientering om, hvad der står i danske aviser, og også er bekendt med mit standpunkt, så jeg føler ikke noget grundlag for at tage en direkte kontakt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han alligevel ikke godt vil tage en kontakt til Santer, for der er jo ting, der trænger til at blive opklaret i denne sag. Der må jo være nogle bagtanker med det, Santer siger. Han må have nogle mere konkrete ideer om, hvad det er, han har tænkt sig at gøre, når Danmark stemmer nej. Jeg synes da ærlig talt – også af hensyn til at få en demokratisk debat, hvor vi kender alle konsekvenser – at det må være en fordel at vide, hvad Kommissionen har liggende af planer i skuffen.

Nu kan det selvfølgelig være, at Santer alene er inspireret af, hvad statsministeren sagde i august, hvor statsministeren jo udmalede skrækkelige konsekvenser af et eventuelt dansk nej. Og det kan være, Santer blot – jeg havde nær sagt – efterplaprer, hvad statsministeren sagde i august.

Men det kan jo altså også være, at der ligger noget mere konkret, f.eks. planer om et traktatbrud. Santer melding kan godt opfattes sådan, at hvis Danmark stemmer nej, har man tænkt sig at bryde Maastrichttraktaten og så alligevel køre med noget, selv om det er ulovligt.

Vil statsministeren ikke godt få opklaret, hvad det er, Santer har liggende i skuffen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Jeg er bange for at måtte sige til hr. Keld Albrechtsen, at Enhedslisten har en dårlig sag. Simpelt hen. Man har en dårlig sag. Det har Fremskridtspartiet også. Og det har Dansk Folkeparti også.

For det er jo i virkeligheden, hvis man ret beset tænker argumentationen igennem for at det skulle blive et nej, en meget, meget uhenigtsmæssig argumentation. Konsekvenserne af et nej vil umiddelbart blive, at så har vi Maastrichttraktaten. Men jeg har da ikke hørt de herer her i salen argumentere så hjertegribende for, at Maastrichttraktaten var det bedste i den verden.

Jeg er dybt overrasket over den form for argumentation. Skal vi ikke sige det, som det er, at man helst hos disse partier ser, at Danmark melder sig helt ud af Europa? Er det ikke det, man i virkeligheden har som indre strategi? Jeg tror det. Og det medvirker jeg i hvert fald ikke til.

Det, jeg derimod gerne medvirker til, er en indholdsdiskussion om: Hvad indebærer det ja, den danske regering arbejder for, og hvad er det for risici, vi har foran os ved et nej?

Jeg er nødt til at gentage det, jeg har sagt før: Jeg fatter ikke, at et politisk parti her i landet kan argumentere for et nej med den argumentation, at så får vi Maastricht, når Amsterdamtraktaten på helt uomgængeligt tydelige felter er bedre end Maastricht. Jeg har ikke hørt nogen af de partier, der er til stede her i dag, argumentere mod følgende tre påstande:

- 1) At miljøet i Amsterdamtraktaten er bedre end de bestemmelser, vi har i Maastricht.
- 2) At beskæftigelsessamarbejdet i Amsterdamtraktaten er bedre end det, vi har i Maastricht.
- 3) At synet til forbrugerne er stærkere end det, vi har i Maastrichttraktaten.

Hvis man ikke kan argumentere mod de tre synspunkter, er der jo heller ingen grund til at være så meget i tvivl, for så får vi en Amsterdamtraktat, der er bedre end den, vi har.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Nu det begrænset, hvor megen taletid vi har her og nu, men der er da ingen tvivl om – og det ved statsministeren også udmærket – at efter Fremskridtspartiets opfattelse er det en yderligere integration, der ligger i Amsterdamtraktaten.